

ENOTNA MATIČNA ŠTEVILKA

Razpoznavni znak občana

Vsakdo bo do konca februarja prihodnjega leta v poštni nabiralnik prejel kartonček, ki ga velja shraniti

V teku je podeljevanje novih enotnih matičnih števil, ki jih bodo prejeli vsi stalno prijavljeni občani do 1. marca 1981.

Že od 29. avgusta naprej raznašajo pismoenošne nenavadne pošiljke – majhen kartonček, opremljen z veliko številko. Iz kratkega, zeleno obarvanega besedila lahko vsak prejemnik spozna, da je to njegova nova matična številka, ki ne bo vpisana le v centralni register prebivalstva, marveč postopoma tudi v vse njegove matične in druge dokumente kot so osebna izkaznica, delovna knjižica, potni list, zdravstvena izkaznica, vozniško dovoljenje in podobno. Novo enotno matično številko bodo prejeli le stalni prebivalci, medtem ko jo bodo začasno prijavljeni prejeli v kraju svojega stalnega bivališča.

Podeljevanje novih matičnih števil bo v Ljubljani oziroma v vsej Sloveniji končano do 1. marca 1981, to je mesec dni pred popisom prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj, ki bo 31. marca prihodnjega leta. Tega dne bo moral vsak občan

Avgust Bokal – 60-letnik

Avgust Bokal je upokojeni vojaški vojni invalid iz NOB in je te dni napolnil 60 let. Že šestnajst let je praporščak na Posavju. Najprej je nosil prapor vojaških vojnih invalidov, sedaj pa prapor ZB NOV Brinje. Kot praporščak je bil vedno točen, če pa iz kateregakoli razloga ni mogel nositi prapora, je vedno poskrbel za zamenjavo.

Med NOB je bil od začetka 1943 leta v Kamniško-zasavskem odredu, nato pa v Cankarjevi brigadi na dolžnosti intendantav avstrijskega bataljona, ki je bil v sestavi te brigade.

Po vojni je bil dolgoletni predsednik vojaških vojnih invalidov v Šiški – Dravljah. Na Posavju je delal v borčevski socialni komisiji in je še vedno predsednik socialne komisije v odboru vojaških vojnih invalidov Posavja. Za požrtvovalno delo je prejel več priznanj, diplom in državna odlikovanja.

Ob njegovi 60. obletnici mu čestitamo in želimo, da bi še dolgo nosil borčevski prapor – simbol osvobodilne borbe.

D. R.

Tabor na Ohridu

Na Ohridu so se zbrali otroci 18 držav na taboru, ki ga je vodila Titova misel – Vsem otrokom na svetu mir in svobodo! Premalo je besed in papirja, da bi opisala življenje otrok, ki so tri tedne živeli kot ena družina, ko so se držale skupaj bele, rumene in črne roke. Opisala bom le slovo in sami razmišljajte, kaj vam je povedalo.

Po delegaciji, ki so jo v imenu slovenskih pionirjev sestavljali bežigrski pionirji, sem odšla 18. julija. Težko sem našla naše pionirje, ena je bila pri Palestincih, druga pri Švedih, tretji pri Nemcih, četrty pri Sircih in peti pri Špancih. Zvečer so pripravili zadnji taborni ogenj. Objeti, solzni so sedeli okoli ognja in skupaj peli »Druže Tito mi ti se kunemo«. Vse delegacije so se s simboličnimi darili poslovile od gotoljubnih Makedoncev, naša delegacija je povedala, da bo živele in delala za bratstvo in enotnost vseh jugoslovanskih pionirjev in za mir in srečo vseh otrok. Če tega ne vidiš, ne moreš verjeti, kako dobri so naši otroci, ki vedo, da bodo nekoč dobri mladinci in samoupravitelji.

Naslednje jutro se je s posiljanjem nadaljevalo. Potovali smo skupaj s pionirji iz Palestine. Ti prijatelji so preživeli tri tedne z našimi otroci, a videti je bilo, kot da so rastle skupaj. Drug drugemu so si obljubili, da bodo ostali prijatelji. Za spomin so jim podarili ruto – simbol zatiranega palestinskega naroda.

Taka srečanja so porok, da bodo pionirji nadaljevali to, kar so jim zapustili starejši vrstniki.

ANICA VUGA

in srečanja v Ljubljani

Zveza prijateljev mladine občine Bežigrad je bila od 6. do 26. julija 1980, gostiteljica otrok in spremljevalcev iz prijateljskega mesta Leverkusna. Prav v tem mestu, oz. njegovi okolici, so bili lani na mednarodnem taboru naši, bežigrski pionirji. Srečanje torej ni bilo prvo, bilo pa je zelo prirčno.

Prvih štirinajst dni so preživeli gostje z našimi vrstniki v bazi Umag. Ker so to otroci delavskih družin, je bilo uživanje na morju pravo presenečenje. Niso mogli tajiti navdušenja in hvaležnosti, da so gradili most prijateljstva z našimi pionirji prav na Jadranskem morju.

Ob povratku v Ljubljano, so jih pričakali prijatelji – bežigrski pionirji in njihovi starši ter jih prijazno sprejeli za šest dni v krog svojih družin. V teh »ljubljskih« dnevi je zveza organizirala za goste in gostitelje izlet v Bazo 20 na dan vstaje slovenskega naroda.

V prostorih Magistrata jih je sprejela podpredsednica skupščine mesta Ljubljane, Anica Tomišekova, saj je znano, da obe mesti že vrsto let prijateljsko sodelujeta. Po prijatni uri kramljana jih je predsednica zveze prijateljev mladine, tov. Kunaverjeva popeljala po starem delu mesta in jih seznanila z zgodovinskimi dejstvi.

Ostali čas so preživeli v krogu družin – gostiteljic, spremljevalcem pa je zveza omogočila še obisk Dražgoš, muzeja v Kropi in ogled Postojnske jame.

Ves čas bivanja med bežigrskimi otroci so se gostje počutili zelo prijetno in sproščeno. V zahvali pred slovesom je vodja skupine izrazil nepopisno zadovoljstvo nad celotno organizacijo in željo, da bi prijateljske vezi negovali in utrjevali še naprej.

META ŽELEZNIK

Franjo Kristan – 80-letnik

Letos v avgustu je Franjo Kristan praznoval 80-letnico. Jubilar se je rodil 18. avgusta 1900 v Ljubljani, kjer se je tudi šolal. Avstroogrske fronte je za las ušel in ko je stara monarhija razpadla in je videl ogroženo mejo na severu Slovenije, se je v mladem osemnajstletniku zbudila narodna zavest. Javil se je v prostovoljski bataljon stotnika Miroslava Martinčiča v Ljubljani in že

je bil v začetku decembra 1918 v naši postojanki v Področici, kjer so se kmalu začeli boji z avstrijskim Volkswehrom. Njegova četa, ki ji je poveljeval nadporočnik Prazelj, je 6. januarja 1919 zavzela Podkloster v Žiljski dolini, bila pa je še isto noč napadena od nadmočnega nasprotnika, ki je po ostrem boju večino čete ujel. Med ujetimi je bil tudi Franjo Kristan. Po nekaj tednih ujetništva se je Kristanu z več tovariši posrečilo iz ujetniškega taborišča v Milstattu na Koroškem pobegniti. V hudih zimih in visokem snegu so prelezli Podkorensko sedlo in se vrnili v postojanko Martinčičevega bataljona pri Področici.

Franjo Kristan se je tudi med okupacijo izkazal celega moža. Kot aktivist OF je marljivo zbiral razni naši vojski potrebni material in ga oddajal na zbirno mesto OF. Razen tega pa je pridno širil partizanski tisk, razmnoževal in razpečeval poročila tujih radijskih postaj in le najstrožji konspirativnosti se ima zadržati, da celica, v kateri je delal, ni bila razkrita.

Po drugi svetovni vojni se je vključil v napredne tokove naše družbe. V zadnjih letih je zlasti aktiven v društvu upokojencev Bežigrad, ki je pod njegovim vodstvom močno zaživelo, pomembna pa je bil tudi njegov delež v delu občinskega sindikalnega sveta.

KEMIČNA EKSPRESNA ČISTILNICA NA ČRNUČAH, Titova 296

Čistimo strokovno in hitro (v dveh dneh):
– oblačila iz tekstila in usnja (semiš, velur)
– odeje, preproge, zavese
– peremo delovne halje, brisače in drugo
– vršimo tudi usluge drobnega šivanja (trakovi, zadrga)
Odprto neprekinjeno od 6 ure do 19 ure. Se priporočamo!
Kemična ekspresna čistilnica
Ing. Smolnikar Zorec

NA DEBELEM RTIČU

Letovali so najmlajši gasilci

Mladi iz osmih gasilskih društev navdušeni nad gasilskim življenjem ob morju

Gasilska organizacija se tudi v bežigrski občini pomlajuje. Okrog 230 pionirjev in pionirk je že vključenih v gasilskih društvih in vsako leto jih je več. Gasilci so predvsem veseli, ker jim je uspelo vstopiti tudi v šole. Še več pa jim pomeni vabilo, da bi se s požarno varnostjo vključili tudi v sklop interesnih dejavnosti v celodnevni osnovnih šolah. Pa še nečesa so veseli. Mladi rod ne prihaja ob gasilski vozila in opremo le na podeželi, ampak tudi tam, kjer so skoncentrirana človeška mravišča v stolpnih. Prav v teh pa je nujno, da se tudi otrok znajde tisti hip, ko bi zagorelo.

Mi smo srečali 35 gasilcev pionirjev in 32 pionirk gasilk z vodici Jožetom Avscem, Janezom Medvedom, Matjažem Semrajcem, Jožetom Klemenčičem ter voditeljico Marico Tišino na veselem počitniškovanju na Debelem rtiču.

Tja odhajajo najmlajši bežigrski gasilci že deset let. Letos so prišli iz gasilskih društev Tomačev, Stožice, Ježica, Črnuče, Nadgorica, Podgorica, Beričevo in Dol. Prednost so imela dekleta, ki so se vključila v občinsko gasilsko tekmovalstvo.

Razumljivo je, da je bila taka sestava skupine na morju še posebej posrečena in je nudila obilo priložnosti za dobro počutje mladih varstvenikov, za pristnejše spoznavanje z vrstniki iz Maribora in Bele krajine ter Novega mesta ter za privlačno izpeljavo gasilskega pouka in tekmovalnosti.

Dekleta in fantje so prav radi zaužili svoja letošnja opažanja o preživljanju počitniških dni med mladimi gasilci. Iz GD Šentjakob – Podgorica so deklice najprej povedale, da jih je v društvu osemnajst.

Vesele so bile, da so se srečale s kolegi iz drugih slovenskih krajev, saj bi bilo drugače kar malo dolgočas, ker so vse učenke iste šole. Želele so si več športnih iger in tekmovalj in predvsem boljše opremljenost letovišča na Debelem rtiču z igrali. Kljub temu pa so enoglasno izjavile, da bi z gasilsko organizacijo še šle na morje.

Mlade gasilke iz Dola so najprej pohvalile obilno in okusno hrano. Priznale so, da je gasilski pouk za-

nimiv, a da so na morju bolj leni, ker so pač na počitnicah. Niso pozabile pohvaliti tovarišice in prijateljev, da bi bilo prav, če bi še več osnovnošolk vstopilo med gasilke prostovoljke. Nad fanti niso bile izrazito navdušene, ker so bili bojda preveč boječi na plesu.

Ježičanke in Stožičanke so bile letos prvič na morju z gasilci. Pokarale so meduze, ki so se tako vztrajno držale obale in mladim niso dovolile, da bi veselo zaplaval v morju. Nad »strupenim« sireninim zvokom ob sedmih zjutraj se niso pritoževale, ker pač vedo, da brez tega pri gasilcih ne gre. Ker imajo ob nekaterih gasilskih domovih tudi bazene za požarno vodo, so si omislile, da ne bi bilo slabo, če bi tudi na Debelem rtiču začeli razmišljati o gradnji plavalnega bazena. Potem meduze ne bi več krojile plavalnih ur.

Dekleta s Črnuč so enoglasno ugotovile, da se nimajo kaj pritožiti nad počitniškim gasilskim življenjem ob morju. Tudi z redom in delom pri jedi in po njej so se prijaznile. Obiskali so tudi nekatere okoliške kraje. Pogrešale pa so trgovino, v kateri bi lahko v naselju kupile sladoled, ali kaj podobnega. Pa še eno, menda najpomembnejšo, pripombo so imele letovanje bi moralo trajati vsaj deset dni, ne pa pičlih sedem.

STANE JESENOVEC

vozel na robcu

Novi naslov RK

Obveščamo vas, da se je občinska organizacija Rdečega križa Bežigrad preselila v nove prostore družbenega centra Bežigrad, Linhartova 13.

Sedež občinske organizacije RK je v pritličju levo, sobi 011, 012; telefon 314-084 ali 340-461 int. 224.

Zahvala Rdečega križa

Občinska organizacija RK Ljubljana-Bežigrad se najlepše zahvaljuje iskrinim osnovnim organizacijam sindikata; TOZD-u sestavnih del, TOZD-u naprave, TOZD-u stikalnih elementov Dobro polje in DES-u 1 Savska 3; kateri so podarili počitniško prikolico Treska, za potrebe v slučaju elementarnih ali drugih nesreč.

Občinska organizacija RK Ljubljana-Bežigrad je prikolico popravila in vskladiščila v domu RK Vransko.

Na Primorsko!

Krajevna skupnost Beričevo-Brinje organizira 20. septembra izlet po Primorski. Obiskali bodo Lipico, kjer si bodo ogledali kobilarno, ki letos praznuje 400-letnico obstoja ter nato nadaljevali pot po Goriških brdih. Ustavili se bodo tudi v Novi Gorici, interesenti pa bodo lahko obiskali tudi Gorico onstran meje. Pot domov bo vodila mimo Cerknj in bolnišnice Franja – enkretnega spomenika iz partizanskih časov.

Odhod bo izpred kmetskega doma v Beričevu ob 6. uri. Prijave sprejema Valentina Grad.

Borcem brigade »S. Gregorčiča«

Domicilni odbor borcev V-XVIII SNOB »Simona Gregorčiča« poziva nekdanje borce-ke te brigade, I. Soške brigade in Južno primorskega odreda, da za potrebe urejanja monografije teh enot, ki jo bodo vsi upravičeni potem tudi prejeli, javijo naslednje podatke: PRIIMEK IN IME (tudi illegaino); datum in kraj rojstva; funkcijo – položaj v enoti in v kateri enoti; naslov sedanjega bivališča. Če vedo za podatke padlih oz. umrlih borcev, še kdaj in kje je kdo padel.

Podatke sporočite pisмено vodji kartoteke teh enot: MRVLJA DANILO, Rašiška 9, 61000 Ljubljana – po možnosti OBČINSKI ODBOR ZB NOV OBČINE LJUBLJANA-BEŽIGRAD